

”שרוף את זה” מאת לאנפורד ווילסון

דמות: לארי

לא, אני הולך למות!
תשאלו אותי איפה הייתי בחצות כשהפעמונים צלצלו לכבוד השנה
החדשה...
אני לא מרגיש את הידיים, הן נושרות לי מהגוף.
חגתי במעגלים 3 ק"מ מעל קווינס. ארבעים וחמש דקות, ככה באוויר,
ואז עוד שעה. התפללתי שנתרסק ונעלה באש. לא היה איש מאושר אחד
בכל המטוס. כולם היו בדרך למסיבה- אף אחד לא הגיע. השעה שתיים
עשרה הגיעה, השעה שתיים עשרה עברה, אף אחד לא אמר מילה. אנחנו
רק בהינו האחד בשני.
האיש שישב לידי היה קצין אס- אס בדימוס, נאצי אמיתי. אחרי חצי
שעה של כל התיאוריות שלו בנושא טוהר הבית והמשפחה כמעוז האחרון
של חרות הנוצרים, אלוהים יודע מה זה, אני אמרתי לו: בתור אחד
שאוכל אותה בתחת, אני כמובן מתנגד לכל מה שאתה אמרת. הייתי כל
כך עצבני שאפילו לא נהניתי מזה. זה מה שקורה לי שאני חוזר הביתה,
אני מאבד את שכבת חוש ההומור שמגינה עלי, הידיים נושרות לי מהגוף.
לכו תזדיינו שניכם! מה אתם עושים פה? למה אתם לא באיזו מסיבה?
אני לא מתכוון לצאת עכשיו לשום מקום. למה? יצא לך פעם להיות
במסיבת ראש השנה של הומואים? אחוז ההתאבדויות שם גבוה יותר
מזה של כל מדינות סקנדינביה ביחד.
אני לא מרגיש את הידיים שלי, הראש מתפוצץ לי, אני הרוס. פעם
ראשונה בחיים אני מזדהה עם אולגה מ"שלוש אחיות".
אנה, תכניסי לי לפה קבוצת מתעמלים אולימפיים בעירוס, זה לא יזיז לי,
כל שחקני ההגנה של הפיטסבורג סטילס יכולים לאנוס אותי עכשיו על
רצפת חדר ההלבשה שלהם, ואני אתבע אותם.
אוי אלוהים, יש לי שישה אחיינים, שזו הפעם הראשונה שפגשתי ואני
מקווה לא לפגוש אותם יותר עד שיהיו בני שש עשרה, ויש לי שתי
אחייניות. האחיות שלי, אשתו של אחי, כולם הפכו למכונות לייצור
תינוקות. מה קורה לנשים? רק לפני עשר שנים הן היו יצורים מרגשים כל
כך, עכשיו מדובר בפרות.
הם כולם רשמו לי את התאריכים של ימי ההולדת של הילדים שלהם,
כדי שאני לא אשכח לשלוח להם מתנות. איפה שהוא, יש איזה מרכיב
גורלי בגנים שלנו, לאורך כל ההיסטוריה האנושית שוב ושוב תמיד זה
אותו סיפור: האנשים הלא נכונים מתרבים.
שנה טובה!